

шишъ волята Божия, винаги ще имашъ едно велико благословение. И любовта ще бжде една симфония въ тебе. И ти ще се разговаряшъ съ звѣздитъ. Вечерно врѣме ще седнешъ, и ще започнатъ телеграмитъ насамъ и натамъ: „Какъ е вашиятъ свѣтъ? — Много дсбъръ. — Какви открития има тамъ? — Еди-какви сж. Какво става на слънцето, какви прѣобразования има? — На слънцето ставатъ измѣнения. Новъ родъ енергии идатъ. Каква е културата тамъ, нѣщо ново има ли?“ Тѣй ще се разговарятъ. И на втория денъ нѣма да го дадешъ обявление въ вѣстника. Ще го задържишъ въ себе си. Ще каже нѣкой: „Какво гледашъ въ слънцето? — Гледамъ свѣтлината на слънцето, слушамъ тази свѣтлина, която ми говори“. Сега обикновенитъ хора ще кажатъ: „Този ни забавлява“. Тѣй васъ забавлявамъ като малки дѣца съ куклички. И, като излѣзатъ, ще кажатъ: „Е, маха съ ржка, това било, онова, нищо не му разбрахме“. Ще ме извините, за васъ не говоря. Каквито погрѣшки направите, кусуръ не ви вързвамъ. Когато нѣкога дойдете, ще ви нахранимъ, и весели ще бждете като баба Яна. Но, щомъ излѣзете, ще кажемъ като нея: „Не сж ученици.“ Истината ще кажемъ: „Не сж ученици“. А пъкъ другото правило е: „Ученика не го посрѣщатъ радостно, а кисело. Най-първо го набиятъ. Знаете ли, на какво мяза това? На работата на Тарасъ Булба. Чели ли сте за Тарасъ Булба? Той изпратилъ своитъ двама синове да се учатъ. Като се завърнали, бащата искалъ да провѣри, да не би тѣ да сж забравили своето изкуство — да се борятъ, и започва той съ единия; като се борилъ съ втория синъ, синътъ набилъ хубаво баща си, а бащата му казалъ: „Браво синко, така те искамъ!“ Бащата посрѣща своитъ синове. Какво ще кажете вие, майкитъ? Баща и синъ да се биятъ! Казвамъ: тъкмо това е по новото учение. А слѣдъ като се набили, бащата ги повиква, той е доволенъ отъ синоветъ си и почва да яде и да пие съ тѣхъ.